

คู่มือ

การข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการ
ด้านสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ
สำหรับผู้ขอและผู้ประเมิน

คำนำ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีเจตนาที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้คณาจารย์ผู้สอนทางด้านทัศนศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะการแสดง ศิลปะการออกแบบ สถาปัตยกรรม และมัณฑนศิลป์ วรรณศิลป์ ได้มีช่องทางอีกทางหนึ่งในการเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ได้สอดคล้องกับธรรมชาติของศาสตร์วิชาชีพเฉพาะ ซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาด้านสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ เพื่อปฏิบัติการตามที่ ก.พ.อ. มอบหมาย โดยคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการจัดทำคู่มือการขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการด้านสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ สำหรับผู้ขอและผู้ประเมิน ที่เสนอขอ กำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ที่ไม่อาศัยงานตำราหรืองานวิจัยเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการให้กับคณาจารย์ทางด้านสุนทรียะ ศิลปะ ได้สร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มศักยภาพ

สาระสำคัญของคู่มือเล่มนี้ มุ่งหมายให้คณาจารย์ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจองค์ประกอบของการเสนอขอ กำหนดตำแหน่ง วิชาการ โดยเนื้อหาในเล่มประกอบด้วย นิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ การขอ กำหนดตำแหน่ง วิชาการ ด้วยผลงานสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ การเตรียมเอกสารและการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ด้านสุนทรียะ ศิลปะ รวมทั้งสรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการขอ กำหนดตำแหน่ง วิชาการ สำหรับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณ ทางวิชาการซึ่งเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการด้านสุนทรียะ ศิลปะ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ รวมถึงแนวทางที่ใช้ประเมินการเสนอขอ กำหนดตำแหน่ง วิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ซึ่งคู่มือนี้จะช่วยให้คณาจารย์ผู้สนใจและผู้ประเมินมีความเข้าใจได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

คณะทำงาน

ธันวาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

คำชี้แจง

ส่วนที่ ๑ นิยามและผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๑.๑	นิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๑
๑.๒	รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๑
๑.๓	เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๒
๑.๔	คุณค่าและเป้าหมายของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๓

ส่วนที่ ๒ การข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการ ด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๒.๑	จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ	๓
๒.๒	ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการเสนอข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการ	๔
๒.๓	ลักษณะคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๔
๒.๔	หลักเกณฑ์การข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการ ด้วยผลงานสร้างสรรค์ ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๕
๒.๕	การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๖
๒.๖	สรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการ ด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	๗

ส่วนที่ ๓ ตัวอย่างหัวข้อสำคัญในการเขียนเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์

ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๓.๑	หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาทัศนศิลป์	๘
๓.๒	หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการละคร	๙
๓.๓	หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการแสดง	๑๐
๓.๔	หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการออกแบบ	๑๑
๓.๕	หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาสถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์	๑๒
๓.๖	หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาวรรณศิลป์	๑๔

ส่วนที่ ๔ แนวทางการประเมินผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๑๕

ภาคผนวก

- คำนิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาวรรณศิลป์
- คำนิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาศิลปะการแสดง
- คำนิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาศิลปะการออกแบบ
- ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับคณะกรรมการ
พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ
และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

คำชี้แจง

คู่มือฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่ต้องการขอกำหนดตำแหน่งวิชาการได้ศึกษาเพื่อเตรียมตัวในการยื่นขอกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ และสำหรับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการได้ศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลงานทางวิชาการ โดยเนื้อหาในคู่มือเล่มนี้แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ นิยามและผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ประกอบด้วยเนื้อหา นิยามของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ รูปแบบผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ เกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของผลงาน คุณค่าและเป้าหมายของการทำผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพ การศึกษาและประเทศชาติ

ส่วนที่ ๒ การขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ มีเนื้อหาเกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการ ลักษณะคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ หลักเกณฑ์การขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการด้านสุนทรียะ ศิลปะ การเผยแพร่ผลงาน และสรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการ

ส่วนที่ ๓ ตัวอย่างหัวข้อสำคัญในการเขียนเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระแบ่งเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรคผลงาน

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรคผลงาน

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรคผลงานและบทสรุป

ส่วนที่ ๔ แนวทางการประเมินผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

ทั้งนี้ สำหรับคณาจารย์ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สามารถศึกษารายละเอียดในการจัดทำผลงานได้ในส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำผลงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ. กำหนด และสำหรับผู้ประเมินผลงานทางวิชาการสามารถศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ได้ในส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลงานทางวิชาการให้มีความถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

ส่วนที่ ๑ นิยามและผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๑.๑ นิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน และต้องอธิบายได้ว่า มีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบายอันก่อปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ ประติมากรรม ภาพพิมพ์ หรือศิลปะด้านอื่นๆ

๑.๒ รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ กำหนดว่า งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือความคิดทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เห็นความรู้ในการพัฒนาต่อยอดผลงาน การนำเสนอความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาสาขาวิชาชีพและการศึกษาตลอดจนการแสดงคุณค่าของผลงานที่เอื้อให้เกิดการตีความ และการประเมินคุณค่าในหมู่ของผู้รับงาน

รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ต้องเป็นไปตามหลักวิชาการของสาขาวิชาชีพนั้นๆ กำหนดหรือรูปแบบที่เจ้าของผลงานสร้างสรรค์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ ทั้งนี้ต้องจัดทำเอกสารประกอบด้วย คำอธิบายหรือคำชี้แจงอย่างมีเหตุผลและชัดเจนนำเสนอข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการ พร้อมทั้งส่งผลงาน ต้นฉบับ ซึ่งจัดทำเป็นภาพถ่าย วิดีทัศน์ โน้ตเพลง บทประพันธ์ เป็นต้น ตามประเภทของผลงานสร้างสรรค์ ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ๖ สาขา ดังนี้

๑.๒.๑ สาขาทัศนศิลป์ ประกอบด้วย

- ๑) จิตรกรรม
- ๒) ประติมากรรม
- ๓) ภาพพิมพ์
- ๔) ศิลปะไทย
- ๕) ศิลปะภาพถ่าย
- ๖) ศิลปะสื่อผสม
- ๗) ศิลปะสื่อใหม่

๑.๒.๒ สาขาดุริยางคศิลป์ ประกอบด้วย

- ๑) การแสดงดนตรีประเภทเดี่ยว
- ๒) การแสดงดนตรีประเภทวง
- ๓) การอำนวยการเพลง
- ๔) การประพันธ์ดนตรี
- ๕) งานสร้างสรรค์ประเภทอื่นๆ เช่น การออกแบบเสียง การบันทึกเสียง

๑.๒.๓ สาขาศิลปะการแสดง ประกอบด้วย

- ๑) นาฏยศิลป์ไทย
- ๒) การละครไทย
- ๓) นาฏยศิลป์สากล
- ๔) การละครสากล
- ๕) ศิลปะการแสดงประยุกต์

๑.๒.๔ สาขาศิลปะการออกแบบ ประกอบด้วย

- ๑) การออกแบบนิเทศศิลป์
- ๒) การออกแบบผลิตภัณฑ์
- ๓) การออกแบบบรรจุภัณฑ์
- ๔) การออกแบบเครื่องประดับ
- ๕) การออกแบบแฟชั่น
- ๖) การออกแบบอุตสาหกรรม
- ๗) การออกแบบสิ่งทอ
- ๘) การออกแบบเซรามิกส์
- ๙) การออกแบบตกแต่งภายใน
- ๑๐) การออกแบบเฟอร์นิเจอร์

๑.๒.๕ สาขาวรรณศิลป์ ประกอบด้วย

- ๑) การประพันธ์วรรณกรรม
- ๒) การแปลและการแปลวรรณกรรม

๑.๒.๖ สถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์ ประกอบด้วย

- ๑) สาขาสถาปัตยกรรมหลัก
- ๒) สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง
- ๓) สาขาภูมิสถาปัตยกรรม
- ๔) สาขาสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์

๑.๓. เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของผลงาน แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

๑.๓.๑ คุณค่าทางศิลปกรรม

- ๑) คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์
- ๒) ความคิดสร้างสรรค์
- ๓) ผลงานมีรูปแบบเฉพาะตน
- ๔) การแสดงออกของผลงาน
- ๕) กระบวนการ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

- ๖) ผลงานให้แรงบันดาลใจและมีอิทธิพลแก่ผลงานอื่น
- ๗) องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๓.๒ คุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม และ/หรือเศรษฐกิจ

- ๑) เป็นผลงานมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์
- ๒) เป็นผลงานมีลักษณะแปลกใหม่เชิงพัฒนา
- ๓) เป็นผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร
- ๔) เป็นผลงานที่สร้างชื่อเสียงระดับชาติหรือนานาชาติ
- ๕) เป็นผลงานที่แสดงอัตลักษณ์ของเจ้าของผลงาน
- ๖) เป็นผลงานสร้างองค์ความรู้ใหม่
- ๗) เป็นผลงานที่ส่งเสริมคุณธรรมและความดีงาม
- ๘) เป็นผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม

๑.๔ คุณค่าและเป้าหมายของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

เนื่องจากวิธีการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ ของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและแตกฉาน ในองค์ความรู้สุนทรียะ ศิลปะ คือการคิดค้นกระบวนการใหม่ ซึ่งผู้ที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละคนมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ที่แตกต่างกันออกไป บนฐานที่ไม่ได้อยู่บนระเบียบวิธีวิจัย และมีได้เป็นกระบวนการ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง หรือการพยายามค้นหาคำตอบ หรือหาความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแต่เป็นการสร้างองค์ความรู้จากการสร้างอิสระทางความคิดเฉพาะทาง หรือการสร้างปรากฏการณ์ ที่เกิดจากมโนทัศน์ ออกมาเป็นรูปแบบที่สามารถต่อยอดเป็นสหศาสตร์กับการบูรณาการข้ามศาสตร์

วิธีการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ มีลักษณะและอัตลักษณ์จากการสร้างสรรค์ผลงานที่ แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล เป็นการเปิดโอกาสในการสร้างสรรค์กระบวนการทำงานศิลปะเพื่อศิลปะ ที่มีความลึกซึ้งในระดับปัญญาญาณ หรือความหยั่งรู้ความเข้าใจอันซาบซึ้งที่เกิดขึ้นในใจ (Intuition) และมีผลกระทบ (Impact) ที่สามารถพิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ที่หลากหลายได้ ซึ่งผู้ขอผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ที่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา สายศิลปะ มีความหลากหลาย ทั้งด้านความคิด รูปแบบ วิธีการนำเสนอ

ดังนั้น ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ จึงต้องการลบเส้นเขตแดนของการใช้ระเบียบวิธีวิจัย และการตีกรอบให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและแตกฉานในองค์ความรู้สุนทรียะ ศิลปะ ทำงานวิชาการ อาจทำให้องค์ความรู้ที่มีอยู่หายไป หรือผลงานจะไม่ออกมาอย่างมีคุณภาพตามอัตวิสัยของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และแตกฉานในองค์ความรู้สุนทรียะ ศิลปะ

ส่วนที่ ๒ การข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

ผู้ขอข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ต้องคำนึงถึง จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

๒.๑ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

๒.๑.๑ ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใดๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ

๒.๑.๒ ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

๒.๑.๓ ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน และการปฏิบัติงานด้านสุนทรียะ ศิลปะ ต้องเป็นไปตามกฎหมายบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๔ ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการดำเนินงานหรือการวิจัยสืบเนื่องจากการดำเนินงานนั้นโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริงไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

๒.๑.๕ ต้องนำผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

๒.๑.๖ หากผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ เรื่องใดต้องมีกระบวนการวิจัยสร้างสรรค์ อันเกี่ยวข้องกับมนุษย์หรือสัตว์ ผู้ขอจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่มีการดำเนินการ

๒.๒ ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิชาการ ทั้งของ ก.พ.อ. และของสถาบันอุดมศึกษา

๒.๓ ลักษณะคุณภาพผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ โดยแต่ละระดับ มีลักษณะคุณภาพ ดังนี้

ระดับ B : เป็นผลงานที่มีคุณภาพทางการสร้างสรรค์ โดยสามารถอธิบาย หลักการ แนวคิด กระบวนการ เทคนิค รวมถึงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผล เพื่อสื่อความให้กับผู้รับได้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาของศิลปะแขนงนั้นๆ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือองค์กร

ระดับ A : ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นตัวอย่างอันดี ที่ยังประโยชน์เด่นชัดต่อวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาแขนงนั้นๆ

๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาหรือสร้างสรรค์มาแล้ว

๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคล องค์กร ชุมชน หรือสังคม หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีการนำไปใช้อ้างอิงในผลงานอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

ระดับ A+ : ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องเป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนำเสนอสิ่งใหม่ในด้านการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ

๑. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความก้าวหน้า เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือสังคม หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้ หรือประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง

๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

๒.๔ หลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๒.๔.๑ การเสนอขอกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ (โดยวิธีปกติ)
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพระดับ B และต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ ตามลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักและมีส่วนร่วมในผลงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๓ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๒ เรื่อง และคุณภาพระดับ B อย่างน้อย ๑ เรื่อง และต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย อย่างน้อย ๑ เรื่อง โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักและมีส่วนร่วมในผลงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ตำแหน่งศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๕ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพระดับ A+ อย่างน้อย ๒ เรื่อง และคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๓ เรื่อง และต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักและมีส่วนร่วมในผลงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๒.๔.๒ การเสนอขอกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ (โดยวิธีพิเศษ)

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพระดับ A และต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ ตามลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย โดยผู้ขอต้องเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๓ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพระดับ A+ อย่างน้อย ๒ เรื่อง และคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย อย่างน้อย ๒ เรื่อง โดยผู้ขอต้องเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด

ตำแหน่งศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๕ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพระดับ A+ และต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย โดยผู้ขอต้องเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด

๒.๕ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๒.๕.๑ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

: เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสี่เดือน โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน

๒.๕.๒ วิธีการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ได้แก่

๑) วรรณกรรมต้นแบบหรือผลงานสร้างสรรค์ต้นแบบ และเอกสารประกอบต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๒) การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แลบบันทึกภาพ หรือการแสดงผลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือได้รับเชิญไปบรรยาย หรือการประชุมวิชาการ

๓) การเผยแพร่ที่เกิดจากการใช้งานจริงในระดับชุมชนหรือสังคม

๔) สำหรับการเผยแพร่ระดับชาติ หรือนานาชาติ ต้องเป็นเวทีที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการ หรือวิชาชีพนั้น และต้องดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยเป็นเวทีแสดงผลงานอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๒.๖ สรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการขอกำหนดตำแหน่งวิชาการด้วยผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

วิธีที่เสนอขอ	ระดับตำแหน่ง	ปริมาณผลงาน	ระดับคุณภาพ	การเผยแพร่	การมีส่วนร่วม	หมายเหตุ
วิธีปกติ	ผศ.	อย่างน้อย ๒ เรื่อง	ระดับ B	ระดับชาติหรือนานาชาติ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	
	รศ.	อย่างน้อย ๓ เรื่อง	ระดับ A อย่างน้อย ๒ เรื่อง ระดับ B อย่างน้อย ๑ เรื่อง	ระดับนานาชาติ อย่างน้อย ๑ เรื่อง	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	
	ศ.	อย่างน้อย ๕ เรื่อง	ระดับ A+ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ระดับ A อย่างน้อย ๓ เรื่อง	ระดับนานาชาติ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐	
วิธีพิเศษ	ผศ.	อย่างน้อย ๒ เรื่อง	ระดับ A	ระดับชาติหรือนานาชาติ	ผู้ขอต้องเป็นเจ้าของ และเป็นผู้ดำเนินการเอง	
	รศ.	อย่างน้อย ๓ เรื่อง	ระดับ A+ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ระดับ A อย่างน้อย ๑ เรื่อง	ระดับนานาชาติ อย่างน้อย ๒ เรื่อง	ผู้ขอต้องเป็นเจ้าของ และเป็นผู้ดำเนินการเอง	
	ศ.	อย่างน้อย ๕ เรื่อง	ระดับ A+	ระดับนานาชาติ	ผู้ขอต้องเป็นเจ้าของ และเป็นผู้ดำเนินการเอง	

ส่วนที่ ๓ ตัวอย่างหัวข้อสำคัญในการเขียนเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์ ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

๓.๑ หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาทัศนศิลป์

คำนิยาม (ถ้ามี)

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๑ แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๒ จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๓ นิยามศัพท์

๑.๔ ขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา

๑.๔.๒ ด้านสถานที่

๑.๔.๓ ด้านบุคคล

ฯลฯ

๑.๕ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๖ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ ด้านศึกษารรณกรรม

๑.๖.๒ แนวคิดหรือทฤษฎี

๑.๖.๓ ผลงานสร้างสรรค์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ฯลฯ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๑ แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒.๑ รูปแบบของผลงาน

๒.๒.๒ วัสดุ

๒.๒.๓ เทคนิค

๒.๒.๔ วิธีการ

๒.๒.๕ อັตลักษณ์ของผลงานสร้างสรรค์

ฯลฯ

๒.๓ การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

๒.๔ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานและบทสรุป

๓.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

๓.๒ บทสรุป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

หลักฐานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพผลงาน

หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน

ประเมินผู้สร้างสรรค์ผลงาน

หลักฐานผลงานสร้างสรรค์ เช่น ซีดี วีดีทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบันทึก โปสเตอร์ บทความ

๓.๒ หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาดุริยางคศิลป์

คำนิยาม (ถ้ามี)

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๑ แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๒ จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๓ นิยามศัพท์

๑.๔ ขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา

๑.๔.๒ ด้านสถานที่

๑.๔.๓ ด้านบุคคล

ฯลฯ

๑.๕ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๖ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ ด้านศึกษาวรรณกรรม

๑.๖.๒ แนวคิดหรือทฤษฎี

๑.๖.๓ ผลงานสร้างสรรค์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ฯลฯ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๑ แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒.๑ รูปแบบของผลงาน

- ๒.๒.๒ ทำนอง
- ๒.๒.๓ จังหวะ
- ๒.๒.๔ คุณลักษณะของเสียง
- ๒.๒.๕ การประสานเสียง
- ๒.๒.๖ อัตลักษณ์ของผลงานสร้างสรรค์
ฯลฯ
- ๒.๓ การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์
- ๒.๔ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานและบทสรุป

- ๓.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์
- ๓.๒ บทสรุป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- หลักฐานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพผลงาน
- หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน
- ประเมินผู้สร้างสรรค์ผลงาน

หลักฐานผลงานสร้างสรรค์ เช่น ซีดี วีดิทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบันทึก ไปสเตอร์ บทวิจารณ์

๓.๓ หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการแสดง

- คำนิยาม (ถ้ามี)
- กิตติกรรมประกาศ
- สารบัญ

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรค์ผลงาน

- ๑.๑ แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
- ๑.๒ จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน
 - ๑.๒.๑ สร้างสรรค์งานเพื่อนำเสนอแนวคิดใด
 - ๑.๒.๒ เหตุใดงานนี้จึงสำคัญ
 - ๑.๒.๓ สร้างสรรค์งานอย่างไร
- ๑.๓ นิยามศัพท์
- ๑.๔ ขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน
 - ๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา/แนวคิดและรูปแบบ
 - ๑.๔.๒ ด้านพื้นที่การแสดงและการออกแบบ
 - ๑.๔.๓ ด้านบุคลากรผู้ปฏิบัติงานฯลฯ
- ๑.๕ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๕.๑ ด้านศึกษาวรรณกรรม
 - ๑.๕.๒ แนวคิดหรือทฤษฎี/หลักและภูมิรัฐที่ใช้
 - ๑.๕.๓ ผลงานสร้างสรรค์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)
- ๑.๖ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานฯลฯ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๑ แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒.๑ รูปแบบของผลงานและสิ่งที่ต้องการสื่อสาร

๒.๒.๒ แนวทางการนำเสนอ

๒.๒.๓ กระบวนการสร้างสรรค์และการใช้พื้นที่

๒.๒.๔ กระบวนการฝึกซ้อมทดลองสร้างและพัฒนางาน

๒.๒.๕ ปัญหาและกระบวนการแก้ปัญหา

๒.๒.๖ อัตลักษณ์ของผลงานสร้างสรรค์

๒.๒.๗ การประเมินผลงานด้วยตนเอง

ฯลฯ

๒.๓ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

๒.๔ การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ (การสะท้อนที่คณะจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนร่วม จากผู้ชม)

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานและบทสรุป

๓.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

๓.๑.๑ ความรู้จากกระบวนการทำงานและแก้ปัญหาต่างๆ

๓.๑.๒ ความรู้จากการสะท้อนที่คณะจากผู้ชมและผู้ทรงคุณวุฒิ

๓.๒ บทสรุป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

หลักฐานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพผลงาน

หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน

ประเมินผู้สร้างสรรค์ผลงาน

หลักฐานผลงานสร้างสรรค์ เช่น ซีดี วีดิทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบัตร โปสเตอร์ บทวิจารณ์

๓.๔ หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการออกแบบ

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๑ แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๒ จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๓ นิยามศัพท์

๑.๔ ขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา

๑.๔.๒ ด้านสถานที่

๑.๔.๓ ด้านบุคคล

ฯลฯ

๑.๕ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๖ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ ด้านศึกษาวรรณกรรม

๑.๖.๒ แนวคิดหรือทฤษฎี

๑.๖.๓ ผลงานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ฯลฯ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๑ แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒.๑ รูปแบบของผลงาน

๒.๒.๒ การออกแบบร่าง

๒.๒.๓ การพัฒนาแบบ

๒.๒.๔ การสร้างสรรค์ออกแบบ เช่น วัสดุ เทคนิค วิธีการ

๒.๒.๕ การนำเสนอชิ้นงาน

๒.๒.๖ อัตลักษณ์ของผลงานสร้างสรรค์

ฯลฯ

๒.๓ การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

๒.๔ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานและบทสรุป

๓.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

๓.๒ บทสรุป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

หลักฐานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพผลงาน

หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน

ประเมินผู้สร้างสรรค์ผลงาน

หลักฐานผลงานสร้างสรรค์ เช่น ซีดี วีดิทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบัตร โปสเตอร์ บทวิจารณ์

๓.๕ หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาสถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรคผลงาน

- ๑.๑ แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
- ๑.๒ จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน
- ๑.๓ นิยามศัพท์
- ๑.๔ ขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน
 - ๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา
 - ๑.๔.๒ ด้านสถานที่
 - ๑.๔.๓ ด้านบุคคล
 ฯลฯ
- ๑.๕ ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงาน
- ๑.๖ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๖.๑ ด้านศึกษาวรรณกรรม
 - ๑.๖.๒ แนวคิดหรือทฤษฎี
 - ๑.๖.๓ ผลงานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง
 ฯลฯ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรคผลงาน

- ๒.๑ แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน
- ๒.๒ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน
 - ๒.๒.๑ รูปแบบของผลงาน
 - ๒.๒.๒ การออกแบบร่าง
 - ๒.๒.๓ การออกแบบรายละเอียด
 - ๒.๒.๔ การพัฒนาแบบ
 - ๒.๒.๕ การนำเสนอชิ้นงาน
 - ๒.๒.๖ อัตลักษณ์ของผลงานสร้างสรรค์
 ฯลฯ
- ๒.๓ การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์
- ๒.๔ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานและบทสรุป

- ๓.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์
- ๓.๒ บทสรุป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

หลักฐานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพผลงาน

หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน

ประเมินผู้สร้างสรรค์ผลงาน

หลักฐานผลงานสร้างสรรค์ เช่น ซีดี วีดิทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบันทึก ไปสเตอร์ บทความ

๓.๖ หัวข้อเอกสารประกอบผลงานสร้างสรรค์สาขาวรรณศิลป์

คำนิยาม (ถ้ามี)

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

ตอนที่ ๑ ภูมิหลังการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๑ แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๒ จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๓ นิยามศัพท์

๑.๔ ขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๔.๑ ด้านข้อมูล

๑.๔.๒ ด้านรูปแบบ

๑.๔.๓ ด้านเนื้อหา

ฯลฯ

๑.๕ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

๑.๖ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ ด้านศึกษาวรรณกรรม

๑.๖.๒ แนวคิดหรือทฤษฎี

๑.๖.๓ ผลงานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๑ แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

๒.๒.๑ รูปแบบของผลงาน

๒.๒.๒ การวางโครงเรื่อง

๒.๒.๓ สำนวนและการใช้ภาษา

๒.๒.๔ สารของเรื่อง

๒.๒.๕ เทคนิคการเขียน

๒.๒.๖ ลักษณะเด่นเฉพาะตัวของผลงานสร้างสรรค์

ฯลฯ

๒.๓ การประเมินคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

๒.๔ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ตอนที่ ๓ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงาน

๓.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

๓.๒ บทสรุป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

หลักฐานผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพผลงาน

หลักฐานการเผยแพร่ผลงาน

ประเมินผู้สร้างสรรค์ผลงาน

หลักฐานผลงานสร้างสรรค์ เช่น ซีดี วีดิทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบันทึก ไปสเตอร์ บทความ

ส่วนที่ ๔ แนวทางการประเมินผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

แนวทางในการประเมินผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ พึงดำเนินการดังต่อไปนี้

๔.๑ ศึกษาคู่มือ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาก่อนการตอบรับหรือปฏิเสธทำหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิฯ

๔.๒ ศึกษาหลักการ แนวทาง การกำหนดระดับคุณภาพของผลงานทางวิชาการว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ดีมาก ดีเด่น รวมทั้งจริยธรรมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้่องแท้ และใช้เป็นหลักในการให้ความเห็นในการประเมินผลงานทางวิชาการ เพื่อให้การรายงานผลการประเมินของตน สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๔.๓ พิจารณาว่าตนเองมีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการที่เหมาะสมในการทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการที่ต้องประเมินหรือไม่

๔.๔ พิจารณาว่ามีเหตุอันอาจทำให้การพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของผู้เสนอขอไม่เป็นกลางหรืออาจมีอคติ ตามข้อ ๒.๓.๒ และข้อ ๒.๓.๓ ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ หากเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวให้ถอนตัวจากการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิฯ ในกรณีไม่แน่ใจว่าจะเข้าข่ายการมีเหตุดังกล่าวหรือไม่ ให้แจ้งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

๔.๕ เมื่อตอบรับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิฯ แล้ว ต้องปฏิบัติตามกระบวนการประเมินเงื่อนไข และระยะเวลาที่กำหนดในการประเมินโดยเคร่งครัด

๔.๖ ศึกษาประเด็นและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการที่ประเมินและที่นอกเหนือแต่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญของผลงานทางวิชาการนั้น เช่น ผลงานที่เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือไม่ ผลงานที่เสนอมีความใกล้เคียงหรือซ้ำซ้อนกับผลงานของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการหรือของผู้อื่นหรือไม่

๔.๗ เก็บรักษาความลับของการประเมินทั้งระหว่างและหลังการประเมินโดยเคร่งครัด ทั้งไม่แสดงตัวว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งวิชาการผู้ใดผู้หนึ่งแม้ว่ากระบวนการประเมินจะสิ้นสุดแล้วก็ตาม

๔.๘ ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาประเมิน และไม่สามารถหาเอกสารอ้างอิงนั้นได้ ผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องแจ้งประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีความจำเป็นที่ต้องติดต่อผู้ขอตำแหน่งวิชาการเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ซึ่งเป็นกรรมการพิจารณตำแหน่งวิชาการ ต้องเป็นผู้ติดต่อประสานกับผู้ขอตำแหน่งวิชาการ โดยมีให้ผู้ทรงคุณวุฒิติดต่อโดยตรงกับผู้ขอตำแหน่งวิชาการ

๔.๙ ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิฯ จำเป็นต้องขอความเห็นหรือความช่วยเหลือจากบุคคลที่สาม โดยเฉพาะกรณีที่มีการอ้างอิงถึงผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ต้องแจ้งและขออนุญาตกับประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ก่อน และเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องแจ้งให้บุคคลที่สามท่านนั้น ทราบถึงความจำเป็นในการรักษาความลับของการประเมินด้วย

๔.๑๐ หากเคยประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมาแล้วในโอกาสอื่น ต้องแจ้งให้ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ทราบโดยทันที

๔.๑๑ ไม่ปฏิเสธการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ภายหลังจากตอบรับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิฯ แล้วโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๔.๑๒ ต้องถือว่าการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิฯ เป็นหน้าที่เฉพาะตัวบุคคล จะถ่ายโอนมอบหมาย หรือให้ผู้อื่นทำแทนไม่ได้

๔.๑๓ เมื่อตอบรับและเริ่มการประเมินแล้ว ต้องทุ่มเทสติปัญญาและเวลาอย่างเต็มที่ในการพิจารณาทั้งเนื้อหาเชิงวิชาการของผลงานทางวิชาการกับมาตรฐานการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทั้งนี้ โดยปราศจากอคติ ตรงไปตรงมา ซื่อสัตย์ ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ใดๆ และหลีกเลี่ยงการดำเนินการที่อาจส่งผลทำให้การพิจารณาไม่เป็นไปโดยยุติธรรม

๔.๑๔ หากผู้ทรงคุณวุฒิฯ สงสัยว่าผู้ข้อกำหนดตำแหน่งวิชาการอาจมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณและจรรยาบรรณ หรือมีการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ควรค้นหาข้อมูลโดยละเอียดเพื่อให้เกิดความกระจ่างในข้อสงสัย หรือควรแจ้งความสงสัยนั้น พร้อมทั้งเหตุผลประกอบแก่ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ โดยทันที

๔.๑๕ การรายงานผลการประเมินนั้น ต้องรายงานผลการประเมินผลงานทางวิชาการแต่ละรายการ ชี้ให้เห็นทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของผลงานทางวิชาการทุกรายการ รวมทั้งการให้ความเห็น วิจาร์ณเชิงวิชาการต่อผลงานทางวิชาการแต่ละรายการ โดยมีใช้เพียงให้ความเห็นสรุปเพียงอย่างเดียว ลักษณะภาษาที่ใช้ควรก่อให้เกิดบรรยากาศสร้างสรรค์ ชัดเจน ไม่เกิดความสับสนในการตีความ และมีเอกสารอ้างอิงในกรณีที่เป็น

๔.๑๖ กรณีที่ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิฯ ไม่เป็นเอกฉันท์ ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องดำเนินการต่อโดยยึดหลักเกณฑ์ ก.พ.อ. หรือ กกอ. และของสถาบันต้นสังกัดว่ากรณีใดจำเป็นต้องจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิฯ หรือวิธีการอื่นเพื่อหาข้อสรุปให้เป็นที่ยุติให้ได้

๔.๑๗ เมื่อต้องมีการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ กรณีความเห็นไม่สอดคล้องและได้รับทราบข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิฯ ท่านอื่นแล้ว อาจมีการปรับความเห็นหรือปรับผลการประเมินที่ได้ทำมาแล้วได้ โดยให้ทำความเห็นใหม่เป็นลายลักษณ์อักษรเพิ่มเติมประกอบข้อมูลหรือเหตุผลของการปรับเปลี่ยนความเห็นหรือผลการประเมิน เพื่อประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ จะได้ใช้ประกอบสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต่อไป

๔.๑๘ แม้ว่าการประเมินจะเสร็จสิ้นแล้ว หากผู้ทรงคุณวุฒิฯ พบข้อมูลใหม่ที่อาจมีผลต่อการประเมิน ต้องแจ้งให้ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ทราบทันที

ภาคผนวก

- คำนิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาวรรณศิลป์
- คำนิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาศิลปะการออกแบบ
- คำนิยามผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาศิลปะการแสดง
- ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับคณะกรรมการ
พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน
ทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๑

คำนิยาม

ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาวรรณศิลป์

นิยาม : ผลงานหรือชุดของผลงานวรรณกรรมที่แสดงให้เห็นคุณค่าทางสุนทรียะและความสามารถในการสร้างสรรค์ของผู้สร้างงาน มีการนำเสนอพร้อมคำอธิบายตามหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจในความหมายและคุณค่าของงาน

๑. การประพันธ์วรรณกรรม

หมายถึง : การแต่งนวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ บทละคร หรือสารคดีเชิงสร้างสรรค์ (creative nonfiction) เป็นภาษาไทย หรือ ภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาของผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน ทั้งนี้ เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ขนาดสั้น หรือสารคดีเชิงสร้างสรรค์ขนาดสั้น จะต้องเป็นหนังสือรวมเล่มจึงจะนับเป็น ๑ เรื่อง

- ๑.๑ การประพันธ์นวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ บทละคร สารคดีเชิงสร้างสรรค์ หรือบทร้องมุขปาฐะที่ร้องต้นสดโดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วถอดเป็นลายลักษณ์
- ๑.๒ ผลงานนั้นจะเป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาของผู้ข้อกำหนดตำแหน่ง เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน ก็ได้
- ๑.๓ เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ขนาดสั้น สารคดีเชิงสร้างสรรค์ขนาดสั้น หรือบทร้องมุขปาฐะ จะต้องเป็นหนังสือรวมเล่มซึ่งแสดงแนวคิดหลักเดียวกัน จึงจะนับเป็นผลงาน ๑ เรื่อง

๒. การแปลหรือการแปลงวรรณกรรม

หมายถึง : การแปลหรือการแปลงผลงานที่เป็นเรื่องแต่ง (fiction) หรือ สารคดีเชิงสร้างสรรค์ เป็นการแปลหรือการแปลงจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง

- ๒.๑ การแปลหรือการแปลงผลงานที่เป็นนวนิยาย กวีนิพนธ์ สารคดีเชิงสร้างสรรค์ บทละคร รวมเรื่องสั้น รวมบทกวีนิพนธ์ขนาดสั้น รวมสารคดีเชิงสร้างสรรค์ขนาดสั้น หรือรวมบทร้องมุขปาฐะ
- ๒.๒ เป็นการแปลหรือการแปลงจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

คำนิยาม

ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ สาขาศิลปะการแสดง

นิยาม : ผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการแสดง หมายถึง ผลงานศิลปะที่อยู่ในรูปแบบของ “การแสดง” ที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ ร่างกาย และเสียงในการสื่อความหมาย จินตนาการ ความรู้สึกนึกคิด บอกเล่าเรื่องราว ทั้งที่เป็นวจนภาษาและอวจนภาษา รูปแบบหลักของศิลปะการแสดงได้แก่ ดนตรี (Music) นาฏศิลป์ (Dance) และการละคร (Drama/Theatre) ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นผลของการปฏิบัติงานร่วมกันของ

ผู้ทำงานศิลปะหลายฝ่าย ภายใต้แนวคิดและเป้าหมายเดียวกัน กระบวนการทำงานสร้างสรรค์ใช้เวลา พื้นที่และบุคคลากรในการฝึกซ้อมและพัฒนางาน ผลงานการแสดงที่เกิดขึ้นนำเสนอต่อผู้ชม (live/ audience) ในช่วงเวลาชั่วขณะหนึ่ง ในพื้นที่ที่ผู้สร้างงานออกแบบ-คัดเลือกไว้ และยังสามารถบันทึกผ่านสื่อเทคโนโลยีในรูปแบบของวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนำเสนอในพื้นที่ของสื่อสังคมออนไลน์

ในปัจจุบันมีการนำความรู้ทางศิลปะการแสดงไปประยุกต์ใช้ในเชิงพัฒนาสังคมบูรณาการกับการศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข ผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปะการแสดง จึงเป็นทั้งกระบวนการทำงานและผลงานที่ใช้ทักษะความรู้สาขานี้ในการพัฒนาตัวบุคคล ชุมชน ได้แก่ เยาวชน และผู้เปราะบางในสังคม ผลงานสร้างสรรค์ยังครอบคลุมไปถึงกระบวนการในการจัดการ และสร้างสรรค์เทศกาล พื้นที่สร้างสรรค์ทางศิลปะวัฒนธรรม ให้กับย่านหรือเมืองเพื่อให้พื้นที่นั้นเกิดอัตลักษณ์ใหม่ มีความเข้มแข็งสร้างเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างความเปลี่ยนแปลงและเกิดการพัฒนายั่งยืน

เนื่องจากผลงานสร้างสรรค์สาขาศิลปะการแสดงเป็น ผลงานที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของคนทำงานศิลปะหลายฝ่าย ผู้สร้างสรรค์ในสาขาศิลปะการแสดงได้แก่

- ผู้สร้างบท
- ผู้กำกับการแสดง /ผู้ออกแบบงานสร้างสรรค์ /
- ผู้ประพันธ์บทเพลง ดนตรี/ สร้างเสียงประกอบ
- ผู้ออกแบบลีลา
- ผู้กำกับศิลป์ /ออกแบบพื้นที่สร้างสรรค์
 - ออกแบบและการสร้างฉาก/เครื่องประกอบฉาก
 - ออกแบบและการควบคุมแสงและมีเดียต่างๆ
 - ออกแบบและการสร้างเครื่องแต่งกาย
- ผู้แสดง-นักเต้น-วาทยากรและนักดนตรี / กระบวนการด้านการแสดง (facilitator)

คำนิยาม

ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรีย์ะ ศิลปะ สาขาศิลปะการออกแบบ

นิยาม ศาสตร์แห่งการสร้างสรรค์ที่แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกของมนุษย์ ผ่านความงามและกระบวนการของความคิดที่เน้นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ด้วยการคิดค้นหาวิธีแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความงามและประโยชน์ใช้สอยร่วมกัน

ศิลปะการออกแบบ การสร้างสรรค์สิ่งใหม่หรือปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นผ่านกระบวนการทางความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ถ่ายทอดรูปแบบออกมาให้มีความงามประสานกับประโยชน์ใช้สอย สามารถรับรู้และสัมผัสได้ (การออกแบบครอบคลุมถึงการออกแบบ วัตถุ หรือ ระบบที่ปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ เช่น การออกแบบเพื่อประโยชน์ใช้สอย เพื่อสื่อสารทางความคิด และเพื่อคุณค่าทางความงาม)